

Posudek oponenta bakalářské práce

Stanislav Kopiš: Svaz československo-sovětského přátelství v okrese Trutnov (1949-1990)

Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Historický ústav, 57 s. rkp. + přílohy

Vedoucí práce: prof. PhDr. Ondřej Felcman, CSc.

Stanislav Kopiš si za téma bakalářské práce zvolil tematiku z regionálních dějin poválečného období a to konkrétně činnost Svazu československo-sovětského přátelství v okrese Trutnov v letech 1949-1990.

Bakalářská práce je rozdělena do tří hlavních kapitol, které jsou děleny dále na příslušné tematické podkapitoly. První kapitola se zabývá vývojem okresní organizace od založení po rok 1990, druhá kapitola se věnuje interní strukturu a organizaci práce SČSP, tedy vývoji a složení členské základny a popisuje vnitřní strukturu a fungování organizace svazu v teritoriu okresu Trutnov. V poslední, třetí kapitole autor představuje konkrétní aktivity svazu v jednotlivých oblastech činnosti.

V úvodu nejprve autor přibližuje strukturu bakalářské práce, nastiňuje dostupné archivní materiály, hodnotí jejich dochovanost a využitelnost a charakterizuje odbornou literaturu. Autor práce měl k dispozici především archivní materiály spravované Státním okresním archivem Trutnov, kde pracoval s materiály z fondu OV SČSP.

V první kapitole se autor věnuje vzniku a počáteční činnosti svazu v okrese Trutnov s přiblížením vedení svazu v prvních letech existence a rozšiřováním počtu poboček na okrese. Zároveň autor popisuje rok 1968 a vliv srpnových událostí na činnosti svazu, kdy z celkem 89 poboček svazu v záběru roku vykazovalo činnost jen 13. Na počátku roku 1969 okresní pobočka fakticky neexistovala. Agonie v činnosti svazu pokračovala až do počátku roku 1970. Po obnově činnosti bylo zcela patrné, že kulturní akce se těšily, na rozdíl, od politicko-propagačních, značné podobě. Svaz se ve spolupráci s dalšími organizacemi následně soustředil na soustavnou práci s dětmi a s mládeží. Rok 1989 znamenal zcela jasný předěl v dějinách Československa, avšak z hlediska činnosti svazu se jeví, že představy o náplni činnosti v roce 1990 se nelišily od předcházejících let. Pokusy o restrukturalizaci svazu končí rokem 1993, který znamenal konec činnosti svazu, resp. pokusů o vytvoření nástupnických organizací.

V druhé kapitole se autor věnuje na interní strukturu a organizaci práce SČSP. Předmětem výzkumu se stal vývoj počtu členské základny, zároveň vnitřní struktura a pobočky svazu a stranou nezůstala ani otázka rozpočtu a tedy finančních toků okresní organizace svazu.

Ve třetí, nejobsáhlejší kapitole, Stanislav Kopiš charakterizuje vlastní činnost pobočky, běžnou agendu okresní organizace vůči obyvatelstvu v celé její šíři. Hlavním obsahem práce pobočky svazu bylo vedle politické práce skrze organizaci politických a masových akcí. V rámci kapitoly autor popsal i aktivity v rámci kultury a charakteristiku poměrně populárních zájezdů do Sovětského svazu. Pozornost je věnována i vazbám institucí z trutnovského okresu s institucemi a podniky v Bachmači. Trutnovský svaz, stejně jako jiné svazy, neopomínal ve své činnosti ani práci s mládeží, která z dlouhodobého hlediska byla vnímána jako důležitá.

V závěru autor celou práci shrnul, uvedl seznam zkratk využíváných v textu. Právě z hlediska velmi využívaných zkratk vnímám jejich používání jako poněkud nadbytečné, nikoliv však u obvyklých zkratk jako např. SČSP.

Práce Stanislava Kopiše je cenná z hlediska celkové charakteristiky činnosti trutnovské pobočky svazu. Téma, které si zvolil, dává možnost, ho dále rozšířit a zabývat se aktivitami Svazu československo – sovětského přátelství v dalších čtyřech okresech současného Královéhradeckého kraje či dokonce v měřítku širším a zároveň poskytuje možnost dostatečné komparace.

Předkládanou diplomovou práci plně doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou „ “.

PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D.
Historický ústav FF UHK

V Hradci Králové 16. srpna 2021